

ת"פ (ירושלים) 45831-01-22 - מדינת ישראל נ' עאמר רגבי

ת"פ (ירושלים) 45831-01-22 - מדינת ישראל נ' עאמר רגבי שלום ירושלים

ת"פ (ירושלים) 45831-01-22

מדינת ישראל

נגד

עאמר רגבי (אחר/נוסף)

ע"י ב"כ עו"ד סואעד ריאד

בית משפט השלום בירושלים

[30.06.2024]

כבוד השופט פאול שטרק

גזר דין

- ביום 4.6.24 התקיים דיון ההוכחות, וביום ביום 25.6.24 ניתנה הכרעת דין לפיה בית המשפט הרשיע את הנאשם בחלק מהאישומים שיוחסו לו בכתב האישום המתייחס לפריצה וגניבה מבית ספר "אל סונה" בבית חנינה ביום 31.12.21 (להלן: בית הספר). העבירות בהן הורשע הנאשם הן:
סיוע לפי סעיף 31 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין) לביצוע העבירות הבאות:
 - סיוע לפריצה לבנין שאינו דירה ובצוע גניבה, עבירה לפי סעיף 407 (ב) לחוק העונשין.
 - סיוע לעבירת גניבה עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין. הרשעה בעבירה זאת לפי סעיף 184 לחוק העונשין.
 - בתשובתו של הנאשם ביום 12.9.22 כפר הנאשם באופן כללי בעובדות כתב האישום ביום 12.9.22. בדיון ביום 30.1.23 בהשלמת תשובתו לכתב האישום הנאשם הכחיש כל העובדות בסעיפים 1-8 לכתב האישום המתוקן בטענה שלא היה שם וכי הוא חושב שהיה בחיפה. בסעיף 5 לכתב האישום המתוקן עולה שמדובר בפריצה לבית הספר וגניבת 22 מחשבים ניידים ו-35 מחשבי לוח (טאבלטים) שניתנו לבית הספר על ידי משרד החינוך.
 - מאחר שהנאשם טוען שלא היה לו קשר לאירוע הפריצה והגניבה מושא כתב האישום, אין בכך הסכמה לכלל עובדות כתב האישום. משמע, כפירת הנאשם (אמנם כללית) מחייבת את המאשימה להוכיח את העובדות הרלוונטיות המפורטות בכתב האישום. לא הובאו ראיות ביחס לנטען בסעיף 5 לכתב האישום המתוקן ביחס למקור אספקת המחשבים וטאבלטים. כמו כן אין בכתב האישום פירוט שווים של המיטלטלין שנגנבו ולא הובאה ראיה לגבי שווים.

הרכוש שנגנב מושא כתב האישום

4. במהלך שמיעת ההוכחות לא הוגשה ראייה ביחס לרכוש שנגנב כמפורט בכתב האישום.
5. כאמור כפר הנאשם במיוחס לו בכתב האישום וטען שלא היה לא שום קשר עם האירוע מושא כתב האישום. בתשובתו של הנאשם הוא אינו חולק על פירוט הרכוש שנגנב. לא נטען על ידי ב"כ הנאשם דבר אודות כמות המחשבים ו/או טאבלטים שנגנבו או שלא נגנבו בכלל. הייתה הזדמנות לחקור את מנהל בית הספר ע/ת 3 איברהים ברכאת ביחס לרכוש המפורט בסעיף 5 לכתב האישום המתוקן. אולם העד לא נשאל שאלה אחת בעניין. בסרטון ניתן להבחין כי המעורבים מעמיסים את שלל הפריצה והגניבה לתוך תא המטען של הרכב בו נהג הנאשם. בסיכומי טענות הצדדים לא נטען דבר ביחס לעצם גניבת המחשבים וטאבלטים כמפורט בכתב האישום. מאחר והנאשם טען שלא היה מעורב אין ביכולתו לחלוק על המפורט בסעיף 5 לכתב האישום ולכן בהרשעתו בהכרעת הדין ניתן להתייחס לעובדות שבסעיף 5 ככאלו שאינן שנויות במחלוקת.

תסקיר שירות המבחן

6. לאחר הקראת הכרעת הדין, ב"כ הנאשם עמד על כך שיש לנהל טיעונים לעונש באותו יום. הנאשם הינו בן 32 ובא כוחו הודיע שהנאשם מוותר על זכותו להזמנת תסקיר שירות המבחן. עולה שהנאשם נעדר רישום פלילי לכן נוכח גילו אין חובת הזמנת תסקיר (ראה: ע"פ 3472/11 פלוני נ' מ"י (פורסם ב"נבו", 3.9.12), ודנ"פ 5753/16 גרייסון נ' מ"י (פורסם ב"נבו" 13.7.06)).

ראיות לעונש

7. מאחר ולנאשם אין הרשעות קודמות לא היו ראיות לעונש מטעם המאשימה. ב"כ הנאשם לא הגיש ראיות לעונש. טיעונים לעונש ב"כ המאשימה

8. בתחילת דבריו מפנה ב"כ המאשימה לשווי הרכוש שנגנב. לדבריו מדובר בשווי של 5000 ₪ ליחידה (אין פירוט על חלוקה). ב"כ המאשימה מבסס טענתו על הידוע לכל אדם מן הישוב. ב"כ המאשימה מפנה לעובדה שמדובר בפריצה לבית ספר וגניבת ציוד חיוני לחינוך התלמידים. מדובר במחשבים וטאבלטים שהגיעו ממשרה חינוך כדי לסייע בחינוך התלמידים. לכן גניבת הפרטים פוגע בערך חברתי של "חינוך ילדים". אין חולק שמדובר ברכוש בשווי של עשרות אלפי שקלים.

נפגעו התלמידים שמגיעים בית הספר וצופים בנזק שנגרם למוסד החינוך שלהם, דבר הפוגע בשלוות נפשם ותחושת ביטחונם של אותם תלמידים.

הנאשם אינו לוקח אחריות על מעשיו כפי שעולה מהכרעת הדין. לטענת ב"כ המאשימה, יש לקבוע מתחם עונש הולם בין 5 עד 10 חודשי מאסר בפועל. עמדת המאשימה ביחס לקביעת עונשו של הנאשם הינה שיש לטיל עליו 6 חודשי מאסר בפועל עם אפשרות ריצוי עונשו בעבודות שירות. קביעת פיצוי בסך 140,000 ₪ (מחצית ערך הרכוש שנגנב). מע"ת, קנס והתחייבות להימנע מביצוע עבירות רכוש בעתיד.

ב"כ המאשימה מפנה לרע"פ 2326/15 בנימין נ' מ"י (פורסם "בנבו", 14.4.15) בו בית המשפט העליון קבע כי גזר דין של 10 חודשי מאסר בעבירת רכוש היה בתוך מתחם עונש הולם. בנוסף, ב"כ המאשימה מפנה גם לרע"פ 6038/19 אסלאן נ' מ"י (פורסם "בנבו" 26.9.19) ביחס לקביעת מתחם פיצוי לקורבן בשיעור של חצי לחובת נאשם אשר הורשע בגין עבירת סיוע.

ב"כ הנאשם

9. ב"כ הנאשם מבקש מבית המשפט להתעלם מטענת המאשימה ביחס לשווי רכוש שנגנב כפי שעולה מכתב אישום. נטען שאין ראייה על שווי המחשבים או שהיו בשימוש התלמידים בבית המספר.

לפי הכרעת הדין חלקו של הנאשם בוצע לאחר מעשה הפריצה והגניבה. לכן אין לנאשם אחריות על עצם הנזק שנגרם לבית הספר. למעשה, המוביל בעניין היה עבד אל עזיז, נאשם בהליך אחר שהורשע גם הוא בגין עבירת סיוע ביחס לאותו אירוע. אין ראייה שהנאשם קיבל תמורה או שצמחה לו תועלת כלכלית כלשהי עקב מעשה הסיוע ליתר הפורצים.

יש לאבחן את הנאשם מהנאשמים בבדיקה מטעם המאשימה מאחר ובפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה מדובר בפריצה למקום מגורים ועבירות מושלמות ולא במעשה בסיוע.

ב"כ הנאשם מגיש פסיקה. ת.פ. 2473-12-14 מדינת ישראל נ' זכאי (פורסם ב"בנבו" 30.10.16) לפיו נקבע עונש בין של"צ עד 8 חודשי מאסר בפועל. מדובר בגזר דין במסגרת הסדר טיעון בו הנאשם הורשע בגין 17 מעשי גניבה מקופת המעביד. הוטל עליה בין היתר עונש של"צ של 320 שעות. בת.פ. 12864-10-19 (פורסם "בנבו", 12.5.24), יש שני נאשמים, תתנגי ועבדין במסגרת הסדר טיעון הנאשמים הורשעו בגין עבירות ניסיון לגניבה ממרכול. לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן, ומאחר שמדובר בעבירת ניסיון לביצוע עבירה, נגזר על שני הנאשמים מאסר על תנאי ועונשים נלווים נוספים.

נטען על ידי ב"כ הנאשם שמדובר במעידה חד פעמית, כאשר הנאשם בן 32, עובד בשיפוצים, ללא עבר פלילי. הנאשם היה במעצר ימים במשך 14 יום, ומאז במעצר בית מלא עד 14.11.22, ומאז מעצר בית לילי עד היום. עמדת ב"כ הנאשם ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם הינה שיש להסתפק בעונש מאסר קצר נוכח הימשכות מעצר הבית ובהתחשב בימים בהם הנאשם שהה במעצר ימים, לא להטיל קנס נוכח מצבו הכלכלי ולתת פיצוי סמלי בהעדר ראיות של ממש על שווי הרכוש שנגנב.

הפסיקה מטעם הצדדים

10. יש לציין כבר בשלב זה שאין זיקה של ממש בפסיקה מטעם הצדדים לעניינו של הנאשם, בין עם מדובר בעבירות פריצה למקום מגורים ומעט נזק כאשר לאותו נאשם יש עבר פלילי, לעומת גזרי הדין שהוגשו על ידי הסנגור שנוגעים לגניבות פשוטות שניתנו במסגרת הסדר טיעון ולאחר קבלת תסקירי שירות מבחן.

קביעת מתחם העונש ההולם

11. העיקרון המנחה בקביעת העונש הוא עיקרון ההלימה, דהיינו יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם, לבין סוג העונש ומידת העונש ההולם, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, וכן במדיניות הענישה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

12. הערך המוגן שנפגע במקרה דנן הוא פגיעה ברכוש שברשות ציבורית (מוסד חינוך), נזק שנגרם לרכוש השייך לציבור, כמו כן אין להתעלם מהפגיעה בשלוות הנפש של תלמידים שמתמודדים עם הפגיעה בהרגשת החוסן שלהם במוסד חינוך, בין עם מדובר בגניבת מחשבים וטאבלטים לשימוש התלמידים ו/או לבית הספר בפרט ובין אם מדובר בפריצה לשטח בית הספר ו/או גניבה של כל רכוש אחר בכלל.

13. כל מתחם עונש הולם שיקבע לפי ס' 40ג לחוק העונשין בא להגן על הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור סעיף 40ט.

14. לפי סעיף 40ט לחוק העונשין, בקביעת מתחם עונש ההולם על בית המשפט להתחשב בנסיבות הקשורות לביצוע העבירה. במקרה של הנאשם, מדובר במעשה סיוע אשר בוצע לאחר השלמת פריצה וגניבה מתוך בית הספר. אולם גם כך הנאשם היה ער למעשה המבצעים של הפריצה והגניבה. הוא היה ער לכמות ולמהות הרכוש הגנוב מאחר והפורצים העמיסו את השלל לתוך הרכב שבו הוא שימש כנהג.

מחד, אין ראייה שהנאשם היה מעורב בתכנון ביצוע העבירה, אולם מאידך, בעת שסייע לעבריינים הוא קשר את עצמו למעשה פריצה וגניבה משוכללים ומתוכננים היטב. כמסייע יש לו החלק בנזק שנגרם לבית הספר בכך שאפשר לפורצים/גנבים להימלט עם השלל. מאחר ונאשם עומד על כך שלא היה מעורב, אין בפני בית המשפט דבר המסביר מעורבותו באירוע מושא כתב האישום. כל הנסיבות כאמור הן נסיבות לקביעת מתחם עונש הולם לחומרה כאשר אין נסיבות שניתן לקבוע לקולה נוכח הכחשת הנאשם את מעורבותו באירוע. כמו כן, בעת קביעת המתחם, אין להתעלם מקרבתו של הנאשם לבנו של מנהל בית הספר, מר עבד אל עזיז. הקשר מהווה נתון לחומרה בכך שהנאשם הסכים לסייע לבנו של המנהל בהשלמת תוכנית פריצה וגניבה משוכללת.

15. עיון בפסיקה שהצדדים הגישו לבית המשפט מעלה שאין דמיון של ממש לחלקו של הנאשם באירוע מושא כתב האישום. לכן יש לעיין ברע"פ 6032/15 וחידי נ' מ"י (פורסם ב"נבו", 21.9.15) היה מדובר בפריצה לעסק וגניבה על ידי עובד שפוטר. נקבע מתחם עונש הולם בין 6 עד 12 חודשי מאסר בפועל כאשר נגזר על הנאשם 4 חודשי מאסר על תנאי וחילוט רכב. ברע"פ 3153/15 מטיביצ'י נ' מ"י (פורסם ב"נבו", 11.5.15) מדובר בפריצה וגניבה מעסק, רכוש בשווי של 600 אלף ₪. נקבע מתחם עונש הולם של 6 עד 18 חודשי מאסר בפועל. נגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל. במקרה הדומה לעניינו של הנאשם בעפ"ג (מחוז חיפה) 55303-03-17 דארי נ' מ"י (פורסם ב"נבו", 17.5.17) מדובר בסיוע להתפרצות בצוותא לבית עסק עם תכנון. הנאשם היה בגיר ללא עבר פלילי והיה תסקיר חיובי. נקבע מתחם עונש הולם בין 10 עד 30 חודשי מאסר בפועל כאשר הוטל 6 חודשי מאסר פועל עם חריגה מהמתחם מטעמי שיקום לפי 40 לחוק העונשין.

לאור הפסיקה והנסיבות המפורטות לעיל ובהתחשב שהנאשם הורשע כמסייע ואין ראייה שהרוויח מחלקו כמסייע, יש לקבוע מתחם עונש הולם בין 4 עד 18 חודשי מאסר בפועל. ביחס לפיצוי לקורבן, נטען על ידי ב"כ הנאשם שאין אסמכתא ביחס לשווי הפריטים שנגנבו כאמור בסעיף 5 לכתב האישום המתוקן אולם הוא לא העלה בטענותיו השגה על עצם כמות הפריטים שנגנבו המפורטים בסעיף 5 לכתב האישום המתוקן. בהעדר אסמכתאות ביחס לשווי המחשבים וטאבלטים המפורטים בסעיף 5 לכתב האישום המתוקן, על בית המשפט להתרשם מדו"ח מז"פ ותמונות מהזירה (ראה ת/6). בהתחשב בעובדה שהנאשם הינו מסייע לאחר השלמת הפריצה והגניבה, אולם בעת שסייע לפורצים ידע על השלל בתא המטען, ולהתחשב בקשר בין הנאשם לבין מר עבד אל עזיז שהיה קשור לבית הספר באמצעות אביו המנהל, ואף הוא הורשע כמסייע (בהסדר טיעון), יש לקבוע מתחם פיצוי בין 30,000 ₪ עד 72,000 ₪. הצדדים לא הביאו ראיות לסוג הצידוד שנגנב שהיו מאפשרות לדעת או לשערך את שווי הרכוש שנגנב. מן המפורסמות שקיים מנעד מחירים משמעותי לצידוד מהסוג שנגנב, אזי על פי סעיף 34כא, בית המשפט יכריע על פי הפרשנות המקלה עם הנאשם. לפיכך, היסוד לחישוב שווי הנזק נעשה ברף הנמוך, הוא מחירים על פי על השכל הישר של בית המשפט שהינו "איש מן הישוב ובתוך עמו הוא חי" ויכול לשערך ברמה כללית וסבירה את שוויים של מחשב וטאבלט ממוצעים. עלותו של מחשב נייד ממוצע לתלמידים שאינו דורש כוח חישוב רב היא כ-2000 ₪, ועלות טאבלט פשוט לתלמידים שאינו נדרש לפונקציונאליות רבה היא כ-700 ₪ עד 1000 ₪, ובהינתן שנגנבו 22 מחשבים ו-35 טאבלטים.

מאחר והנאשם שימש כנהג יש לשקול פסילת/שלילת רישיון נהיגה שלו לפי סעיף 35 לפקודת התעבורה [נוסח חדש]. נוכח הנסיבות יש לקבוע מתחם שלילה בין 3 עד 5 שנים במצטבר לכל פסילה או שלילה קיימת.

קביעת עונש בתוך מתחם

16. בהתאם לסעיף 40ג לחוק העונשין יש לגזור עונשו של הנאשם בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40יא לחוק העונשין. יש לציין שלא מדובר ברשימה סגורה (ראה דברי כב' השופט חאלד כבוב - "סעיף 40ט(א) קובע רשימה לא סגורה של נסיבות בהן יש להתחשב בעת קביעת מתחם העונש ההולם." (ת"פ (מחוזי-ת"א) 23842-11-11 מדינת ישראל נ' לוי ואח', עמ' 9 פס' 18). במקרה דנן לא ניתן לזקוף לזכותו של הנאשם על שלקח אחריות על המעשים המיוחסים לו בהכרעת הדין, כמו כן לא ניתן לזקוף לזכותו שחסך זמן שיפוטי בניהול התיק. אולם בהתאם לסעיף 40יא(6) סיפא לפיה לא ניתן לזקוף לחובתו של נאשם את כפירתו באשמה וניהול משפט. מאחר והנאשם לא לקח אחריות ואין תסקיר שירות המבחן, לא ידוע לבית המשפט דבר על השלכות העונש על הנאשם ו/או על משפחתו.

17. לפי סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, בקביעת העונש בתוך המתחם יש להתייחס בנוסף גם לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה על פי הוראות סעיף 40יא לחוק העונשין, לפיו בגזירת עונשו של הנאשם, נוכח הנסיבות וזכותו של הנאשם לעמוד על חופתו, אין נסיבות אחרות שאינן קשורות לביצוע העבירה למעט גילו (32) והעדר עבר פלילי. בית המשפט בחן גם את מכלול הנסיבות כפי שעלו במהלך שמיעת העדים, הנאשם היה חבר טוב של עבד אל עזיז, ניתן להבין שהנאשם נגרר לסייע לעבד אל עזיז שהינו בנו של המנהל וידע מה יש לגנוב מבית הספר. מה שמשמע ולא נאמר בפרוש הוא עצם העובדה שהנאשם היה הנהג ברכב שבבעלות אביו של עבד אל עזיז מדברת בעד עצמה.

18. לפי סעיף 40ו לחוק העונשין יש לבחון את המעשה לעומת מקרים חמורים יותר להרתעת הנאשם, וכאמור בס' 40ז לחוק העונשין שמטרתו הרתעת הציבור בכלל, והנאשם בפרט, מביצוע העבירה בעתיד.

נסיבות מקלות לעומת נסיבות מחמירות

19. סעיף 40יא לחוק העונשין מסמיק את בית המשפט להתחשב בנסיבות המקרה כדי להקל או להחמיר בעונשו של הנאשם. בעניינינו כאמור אין נסיבות מקלות.

קביעת העונש

20. בקביעת עונשו של הנאשם התחשבתי בנסיבותיו האישיות הבודדת הידועות שעלו במסגרת טיעונים לעונש, ובנסיבות ביצוע העבירה מושא כתב האישום המתוארות בהכרעת הדין. כמו כן, גילו, ומקור פרנסתו תחום השיפוצים, ו- 14 ימי מעצר והמשך מגבלות במסגרת מעצר בית. אין בפני בית המשפט מידע על מצבו הכלכלי של הנאשם. מאחר ונטען (ללא ראיות בפני בית המשפט) שהנאשם כן עובד למחייתו יש לשקול השלכות גזר דין, ולמנוע מצב בו העונש יפגע בהליך שיקומי אפשרי, ובפרט כשמדובר בהרשעתו הראשונה של הנאשם.

21. נוכח מהות העבירה, אפילו בתפקיד של מסייע יש לקבוע עונש מאסר בפועל ולו בריצוי בעבודות שירות מרתיעה כלפי הנאשם וכלפי הציבור, יש לקבוע פיצוי לקורבן כדי לתת ביטוי לפגיעה שבוצע במוסד המשרת את הציבור ובפרט בתחום החינוך. כדי לקבוע פיצוי כספי עדיף להימנע מקביעת קנס ולו באופן סמלי כדי לאפשר לנאשם לנצל את המשאבים כלכליים שיש לו לפירעון חוב פיצויים לטובת התלמידים בבית הספר. מאחר והנאשם שימש כנהג בביצוע העבירה יש להורות בהתאם לסעיף 35 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] על פסילת רישיון נהיגה ואם רישיונו כבר נפסל לקבוע בפסילה במצטבר לתוקפה הקיימת. יש לקבוע מאסר על תנאי מרתיע בצירוף התחייבות כספית משמעותית. לאור האמור אני מטיל על נאשם את העונשים הבאים כדלקמן:

א. 180 ימי מאסר בפועל, בניכוי 14 ימי מעצר אשר ירוצו בעבודות שירות כפוף לקביעת הממונה על עבודות שירות שאכן הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות. אם מסתבר שאין הנאשם כשיר לריצוי עונשו בעבודת שירות אזי עליו לרצות עונש מאסר בפועל החל במועד שיקבע במידת הצורך.

ככל שיהיה צורך בשינוי מקום ההשמה או מועד תחילת הריצוי, הדבר יעשה על ידי ממונה עבודות שירות ללא צורך בצו שיפוטי נוסף.

ב. 9 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור עבירות רכוש כעבירת פשע בתוך שלוש שנים מסיום מאסרו.

ג. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור עבירות רכוש כעבירת עוון בתוך שלוש שנים מסיום מאסרו.

ד. מורה פסילת רישיונו של הנאשם (ואם אין לו רישיון מורה על נבצרות לקבל רישיון) למשך 3 שנים מיום סיום מאסרו. הפסילה תהא במצטבר לכל פסילה/שליה קיימת היום.

ה. פיצוי בסך 36,000 ש"ח לבית ספר "אל סונה" ברחוב עבד אל חמיד שומאן, ירושלים. הסכום ישולם עד ליום 2.11.25. על המאשימה להמציא למזכירות בית המשפט פרטי בית הספר לצורך ביצוע תשלום הפיצוי. למען הסר ספק, התשלום יבוצע לאישיות המשפטית שהינה בית הספר "אל סונה" בלבד. בהעדר תשלום במועד מלוא סכום הפיצוי יעמוד לפירעון מידי ויישא הפרשי הצמדה וריבית עד התשלום בפועל.

ו. נוכח עמדת הנאשם שלא יבצע עבירות בעתיד, ראיתי לנכון להימנע מקביעת התחייבות.

זכות ערעור בבית משפט המחוזי תוך 45 יום מיום אישור ריצוי עונשו של הנאשם בעבודות שירות לחילופין מיום מתן החלטה ליישום גזר הדין לפיה נקבע שעל הנאשם לרצות עונשו במאסר בפועל מאחר ואינו כשיר לעבודות שירות. ניתן היום, כ"ד סיוון תשפ"ד, 30 יוני 2024, בנוכחות הצדדים.